

godt kjende lignende Bevillinger fra Fortiden med Denzyn til Arbeider, som forudsattes at skulle forfattes gennem flere Tiansaars. Det man gennem de enkelte Love kun bevilger en vis Del af Udgifterne, er der Ingen, som bagefter vil frasælde det en Gang Vedtagne og saaledes standse de Arbeider, som man en Gang for alle har anerkjendt for at være hensigtsmæssige derved, at man har givet det første Bidrag. Der er efter min Mening slet ikke nogen Fare ved at gaa den Vej.

Anfjær: Jeg maa dog tillade mig at gjøre det ærede Medlem, der sidst talte (Winther), opmærksom paa, at der er en temmelig stor Forskjel paa, om man, som han anførte, har besluttet sig til at udføre et Arbeide, som skal gaa igjennem en Række af Aar, og at man da ikke standser det, eller om Staten, som her foreligger, tilfiger et Selskab et vist Pengebeløb udbetalt i et vist Antal Aar. Derfor det ærede Medlem tror, at det gaar an at statuere, at man kan udblade at bevilge dette Tilskud af 40,000 Rd. i et af de kommende Aar, naar man gennem en Lov har erklæret, at man vil give et saadant Tilskud i Løbet af 10 Aar til Udførelsen af Arbeider, som et Selskab eller en privat Mand paatager sig at udføre i Tillid til dette den lovgivende Magts Tilslagn, saa siger jeg, at Værdien af dette Tilskud bliver, som det ærede Medlem for Odense (Octavius Hansen), sagde ganske overordentlig problematisk. (Winther: Derfor vilde jeg ikke have en bestemt Sum sat i Loven!) Saa har det Hele slet Intet at betyde. Den hele Frygt, som det ærede Medlem fremsætter, nemlig Frygten for, at vi skulde komme til et Normalbudget, er ganske vist slet ikke Andet end et Spøgelse, han maler paa Bæggen, og som aldeles ingen Realitet har. Derfor man vilde gaa med det ærede Medlem, vilde Staten, hver Gang Rigsdagen kom sammen, befinde sig i et fulstændigt Kaos; alle Love, som gjælde Statens Ordning, ere da ophævede, og vi skulle da begynde paany at rekonstruere det Hele; det gaar dog ikke an.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

J. A. Hansen: Maa jeg foreslaa Medsættelse af et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag enstemmig med 58 Stemmer.

Formanden: Tiden er for langt fremrykket til at foretage den næste Sag paa Dagsordenen.

Fra Landsthingets Formand har jeg modtaget „Forslag til Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn“ i den Form, hvori dette Lovforslag er vedtaget i Landsthinget, med Annødning om, at det maa blive forelagt her. Forelæggelsen sfer herved, og Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Folkethingsmændene for Bræsto Amts 6te Valgfreds (Vossen), Randers Amts 4de Valgfreds (Bønløkke), Svendborg Amts 2den Valgfreds (Sens Jensen) og Bræsto Amts 2den Valgfreds (D. Christensen) have underrettet mig om, at de agte her i Thinget at indbringe „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. af 19de Februar 1861“.

Ved Folkethingsmanden for Maribo Amts 3die Valgfreds (Chr. Pedersen) er der indgivet et Andragende, hvori 413 Mænd af Herritslev Sogn, Nterulsklev og Gedsted, Døllefeldt og Musse, Besterulsklev, Laagerup og Thorshunde, Stemminge og Hjelde udtale sig mod det af Kirke- og Undervisningsministeren her i Thinget forelagte Forslag til Lov om Borger- og Almuefolevæsenet. Efter det nævnte ærede Medlems Begjæring vil dette Andragende blive overgivet til det Udvalg, der er nedsat angaaende det betegnede Lovforslag.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen, Lørdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa forskellige Sernbaneanlæg paa Sjælland og Falster.

2) Forespørgsel af Folkethingsmanden for Randers Amts 2den Valgfreds (Ree) til Indenrigsministeren, angaaende Kjøreplanen for den jydsk Sernbane og Løsten for Bemyttelsen af Hestebanen ved Randers.

Mødet hævet Kl. 5, 10.